

Wstęp

Bogactwo myśli feministycznej nie tylko jest historycznie oraz intelektualnie uzasadnionym faktem, lecz dla współczesnej recepcji i oglądu świata polityki staje się nieodłącznym dopełnieniem – ważnym i potrzebnym punktem widzenia. Wielonurtowy feminizm nie tylko uwrażliwia współczesnych uczestników praktyk politycznych na obiektywność patriarchy czy esencjalizm fallogocentrycznej optyki ludzkiego myślenia o relacjach międzyludzkich, ale można w nim też odnaleźć konkretne schematy poznawcze, wrażliwość analityczną, precyzyjne narzędzia badawcze czy celne diagnozy i nie mniej ważną krytykę obowiązujących warunków społeczno-ekonomicznych czy politycznych.

Niewątpliwie szeroko traktowany feminizm(-izmy) nie tylko dokonał znaczących przewartościowań i rekonceptualizacji na temat postrzegania oraz definiowania istoty polityki, ale również przyczynił się do rozszerzenia politologicznych badań między innymi o takie fenomeny jak: polityczny charakter dymorfizmu płciowego; kulturowe, klasowe, etniczne czy rasowe uwarunkowania męskiej dominacji w społeczeństwie; zróżnicowany w formie i treści wyzysk, przemoc, opresja, dyskryminacja, władza itp. mężczyzn w stosunku do kobiet; moc sprawcza uniwersalnych narracji, opowieści, stereotypów czy dyskursów o naturalności męskich punktów widzenia. Przy tym feministyczna krytyka wypracowywała – a co ważniejsze, nadal formułuje – dyrektywy działania, buntu, oporu bądź walki z „bezalternatywnością” męskiego świata.

Oddajemy do rąk Czytelniczek i Czytelników zbiór artykułów, które w zróżnicowany, lecz komplementarny względem siebie sposób odnoszą się do feminizmu(-ów) – jego kluczowych kategorii, sporów definicyjnych, podnoszonych problemów czy intelektualnych aporii. Jako redaktorzy tematyczni numeru postanowiliśmy podzielić 12 autorskich wypowiedzi na dwie zasadnicze części. Pierwszą zatytułowaliśmy *Epistemologiczne rekonfiguracje*. W tym przypadku wszyscy Autorki i Autorzy tekstów odnoszą się w refleksji zarówno do wątków dotyczących podstaw ontologicznych, jak też granic epistemologicznych występujących w różnego typu analizach feministycznych na temat rzeczywistości społecznej. Jednocześnie w tej części odnajdziemy feministyczne odpowiedzi na liczne wyzwania o charakterze kulturowym, środowiskowym, technologicznym, narracyjno-dyskursywnym czy związane wprost z agresywnym

męskim szowinizmem. Z kolei drugi podzbiór zatytułowaliśmy *Diagnozy i krytyka*, gdzie Czytelnicy odnajdą zniuansowane oceny i naukowe komentarze na temat patriarchalnych systemów społecznych oraz praktyk politycznych. W tym względzie mamy do czynienia nie tylko z diagnozami dotyczącymi konkretnych fenomenów politycznych, ale także z artykułami, w których Autorki i Autorzy omawiają poglądy konkretnych uczonych czy poddają szczegółowej analizie wykładnię i krytyczną argumentację danego nurtu myślenia w obrębie współczesnego feminizmu.

W naszej opinii dla Auterek i Autorów poniższych wypowiedzi perspektywa feministyczna jest nie tylko interesującą pod względem naukowym płaszczyzną dociekań, lecz – co ważniejsze – jest też niezbędnym, pierwszoplanowym elementem obecnych badań politologicznych. Innymi słowy, uważamy za dość oczywiste, że optyka feministyczna – z historycznie ugruntowaną kategorystyką, metodologią i praktyką – pozostaje nadal cennym źródłem wiedzy politologicznej.

Pozostaje Państwu życzyć przyjemnej lektury – niech feministyczne spektrum racji będzie źródłem wielu naukowych oraz życiowych inspiracji!

Magdalena Mikołajczyk
Filip Pierzchalski